

Sag anlagt den 7. oktober 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Edith Cresson

(Sag C-432/04)

(2004/C 300/64)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 7. oktober 2004 anlagt sag mod Edith Cresson af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Hans Peter Hartvig og Julian Curral, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Edith Cresson har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 213.
2. Det bestemmes følgelig, at Edith Cresson helt eller delvist fratages retten til pension og/eller samtlige andre fordele knyttet hertil eller tilsvarende fordele, idet Kommissionen overlader det til Domstolens skøn at bestemme, for hvilket tidsrum og i hvilket omfang frakendelsen skal ske.
3. Edith Cresson tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Mens Edith Cresson var kommissær, begunstige hun to af sine personlige venner i strid med almene interesser og med de forpligtelser, som påhvilede hende i henhold til EF-traktatens artikel 213. En af vennerne blev ansat på Edith Cressons foranledning, selv om hans profil ikke svarede til de stillinger, som han blev ansat i. Det var efterfølgende gentagne gange åbenbart, at Edith Cresson beskyttede ham, selv om det arbejde, han udførte, var klart utilstrækkeligt, både hvad angår kvantitet, kvalitet og relevans. På samme måde blev en anden af Edith Cressons venner på hendes foranledning tilbudt kontrakter, uden at tjenestegrenerne havde anmodet herom eller havde noget behov herfor. Edith Cressons adfærd var ikke i institutionens interesse, men var hovedsagelig begrundet i ønsket om at begunstige de to nævnte personer. Edith Cresson har i det mindste ikke på noget tidspunkt forhørt sig om, hvorvidt de trufne afgørelser eller iværksatte procedurer var lovlige. En sådan kontrol var nødvendig, når der var tale om personer, som hun stod på venskabelig fod med. Hun har med denne adfærd tilsyneladende udøvet favoritisme eller i det mindste udvist en udpræget forsømmelighed.

Sag anlagt den 8. oktober 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-433/04)

(2004/C 300/65)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 8. oktober 2004 anlagt sag mod Kongeriget Belgien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved D. Triantafyllou, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i medfør af artikel 49 og artikel 50 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, idet det forpligter kommittenter og entreprenører, som indgår aftale med udenlandske medkontrahenter, der ikke er registrerede i Belgien, til at tilbageholde 15 % af det skyldige beløb for udførte arbejder, og ved at pålægge samme kommittenter og entreprenører solidarisk hæftelse, for betaling af skattegæld for deres medkontrahenter, der ikke er registrerede i Belgien.
- Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Den belgiske lovgivning inden for byggesektoren, som pålægger kommittenter og entreprenører under bødeansvar at tilbageholde 15 % af det fakturerede beløb i forbindelse med enhver betaling til deres medkontrahenter, der ikke er registrerede i Belgien, og at indbetale dette beløb til de belgiske myndigheder, for at garantere betalingen eller inddrivelsen af disse medkontrahenters eventuelle skattegæld, udgør en hindring for den frie udveksling af tjenesteydelser som omhandlet i artikel 49 EF og artikel 50 EF. På samme måde er kommittenternes og entreprenørernes solidariske hæftelse for deres ikke-registrerede medkontrahenters skattegæld, der udgør op til 35 % af den samlede pris for byggearbejdet eksklusive moms, i strid med artikel 49 EF og artikel 50 EF.

Disse bestemmelser kan afholde entreprenører og kommittenter fra at indgå aftale med medkontrahenter, der ikke er registrerede i Belgien. Den automatiske anvendelse af solidarisk hæftelse for kommittenter og entreprenører for deres medkontrahenters skattegæld er ikke i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og indebærer et ubegrundet indgreb i ejendomsretten og retten til kontradiktion for disse kommittenter og entreprenører. Den solidariske hæftelse anvendes nemlig automatisk uden at myndighederne skal godtgøre, at der er tale om fejl eller medvirken fra kommittentens eller entreprenørens side. Hæftelsen kan ligeledes udstrækkes til at omfatte skattegæld vedrørende arbejder udført af medkontrahenten for andre personer. Pligten til at tilbageholde en bestemt procentdel er for sin del sanktioneret med en bøde, der er dobbelt så stor som det beløb, der skal tilbageholdes.

Disse bestemmelser udgør ligeledes en faktisk hindring for medkontrahenter, der ikke er registrerede, og som ønsker at tilbyde deres tjenester i Belgien. De skal i praksis acceptere at modtage det fakturerede beløb minus 15 %, selv om de ikke har nogen skattegæld, som denne tilbageholdelse har forbindelse til, hvorimod de først kan få dette beløb udbetalt efter en vis periode ved at fremsætte krav om tilbagebetaling.

Disse foranstaltninger kan ikke anses for at være objektivt begrundede. Først og fremmest er en tjenesteyder, der har hjemsted i en anden medlemsstat, i de fleste tilfælde ikke skattepligtig i medfør af disse bestemmelser. Endvidere må den ordning, der er indført med disse bestemmelser, i de særlige tilfælde, hvor der skal betales eller opkræves skat i Belgien, på grund af sin generelle karakter anses for at være uforholdsmæssig.

Endelig begrundes den omstændighed, at registrering er mulig, ikke pligten til tilbageholdelse og solidarisk hæftelse. De skridt, som registreringsproceduren involverer, går langt videre end en simpel meddelelse af oplysninger til de belgiske myndigheder, hvilket indebærer, at denne form for registrering ikke udgør et holdbart alternativ for virksomheder, der ikke har hjemsted i Belgien, og som ønsker at udøve deres ret til lejlighedsvis at tilbyde deres tjenesteydelser i Belgien. Kravet om registrering berøver traktatens bestemmelser om sikring af den frie udveksling af tjenesteydelser enhver effektiv virkning.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt af Korkein oikeus den 6. oktober 2004 i straffesagen mod Jan-Erik Anders Ahokainen og Mati Leppik

(Sag C-434/04)

(2004/C 300/66)

Ved kendelse afsagt den 6. oktober 2004, af Korkein oikeus, indgået til Domstolens Justitskontor den 11. oktober 2004, har Korkein oikeus i straffesagen mod Jan-Erik Anders Ahokainen og Mati Leppik forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal traktatens artikel 28 fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats retsfor skrifter, hvorefter ikke denatureret ethylalkohol (spiritus) med et alkoholindhold på over 80 % kun må indføres til landet af den, som har fået tilladelse hertil?

2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal tilladelsesordningen da anses for tilladt i henhold til traktatens artikel 30?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 6. oktober 2004 af Cour de cassation de Belgique i sagen Sébastien Victor Leroy mod Ministère public

(Sag C-435/04)

(2004/C 300/67)

Ved dom afsagt den 6. oktober 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 14. oktober 2004, har Cour de cassation de Belgique i sagen Sébastien Victor Leroy mod Ministère public forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er artikel 49-55 i traktaten af 25. marts 1957 om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab til hinder for en national lovgivning i en medlemsstat, hvorefter en person, der har bopæl og som arbejder i denne medlemsstat, forbydes på denne stats område at anvende et køretøj, der tilhører et leasingselskab, som har hjemsted i en anden medlemsstat, når dette køretøj ikke er blevet indregistreret i førstnævnte medlemsstat, selv om det er blevet det i sidstnævnte medlemsstat?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 5. oktober 2004 af Hof van Justitie i sagen Léopold Henri VAN ESBROECK mod Openbaar Ministerie

(Sag C-436/04)

(2004/C 300/68)

Ved kendelse afsagt den 5. oktober 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 13. oktober 2004, har Hof van Justitie (Belgien) i sagen Léopold Henri VAN ESBROECK mod Openbaar Ministerie forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål: